

19 grudnia 2021 r., Kijów stał się jeszcze bardziej interesujący, wyrafinowany i atrakcyjny dla każdego kulturalnego człowieka. Odtąd mieszkańcy i goście sołomiańskiej dzielnicy stolicy Ukrainy, gdzie dokładnie sześć dekad (od 1961 roku) istnieje ulica Adama Mickiewicza, mogą dostojnie spojrzeć w twarz osobie, na której cześć została nazwana.

Do Kijowa, do Sołomianki, do Mickiewicza

Wydarzenie, które bez przesady zyskało międzynarodowe znaczenie dzięki osobistej obecności Pani Moniki Kapacichotskiej, małżonki Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Rzeczypospolitej na Ukrainie, oraz inni przedstawiciele polskiego korpusu dyplomatycznego, jest przygotowaniem do kolejnej rocznicy wielkiego mistrza słowa literackiego, bowiem przyszedł na świat 24 grudnia 1798 roku. Ale stało ono jednocześnie prawdziwym świątecznym prezentem dla miasta. Przecież idea, projekt, wykonanie i montaż granitowo-marmurowego portretu wybitnego polskiego poety, który wywarł duży wpływ również na ukraińskie słowo artystyczne - to nie praca państwowych funduszy lub służb

Z życia MSPPU

Po długiej, wywołanej epidemią, przerwie w tradycyjnych bożonarodzeniowych spotkaniach 16 grudnia w gmachu Ambasady RP w Kijowie odbył się wspaniały wspólny wieczór w okrojonym nieco pandemią kręgu wieloletnich przyjaciół i nowych partnerów, zrzeszonych w Międzynarodowym Stowarzyszeniu Przedsiębiorców Polskich na Ukrainie.

WSPANIAŁY, PODNIOSŁY WIECZÓR

Za wyjątkowy wkład we wspieranie środowiska biznesowego w imieniu MSPPU Prezes Piotr Ciarkowski (L) i Dyrektor Biura Swietłana Gienina wręczyli Ambasadorowi RP na Ukrainie Bartoszowi Cichockiemu Nagrodę za rok bieżący (Patrz str. 4)

specjalnych, lecz skromnej społecznej organizacji „Spółka Białego Orła”, wspieranej przez Ambasadę i szczególnie Wydział Konsularny Rzeczypospolitej Polskiej na Ukrainie. Więc wszystko zostało zrobione na ich koszt. Szczegółowy opis wszystkich etapów rozwiązywania owego problemu może kiedyś stać się osobnym utworem literackim, który zostanie odczytany jako przygoda lub kryminał. Na razie wystarczy powiedzieć, że koordynator i inżynier tego ambitnego projektu, prezes „Spółki Białego Orła” Gleb Bakaliński, jest szczerze przekonany, że do realizacji tego śmiałego marzenia przyczyniły się siły wyższe.

W sumie trudnym, ale niezwykle ciekawym szlakiem utworzenia specjalnej tablicy pamiątkowej poszły osoby, które nigdy nie miały w tej dziedzinie doświadczenia. Dlatego wszystkie osiągnięcia wynikają tylko z ogromnej chęci pomocy rodakom w poznaniu Adama Mickiewicza, którego twórczość od lat 20., 30. XIX wieku fascynowała tak znane, a nawet kultowe postacie kultury ukraińskiej, jak Piotr Gułak-Artemowski i Łewko Borowikowski, Taras Szewczenko i Lesia Ukrainka, Mykoła Bażan i Andrij Małyszko oraz wielu innych. Bowiem był nie tylko wybitnym poskramiaczem rymów, koneserem literatury słowiańskiej (którą wykładał nawet jako profesor w „Collège de France”) i twórcą tzw. dramatu romantycznego (dlatego porównywany jest do Byrona i Goethego), ale także działaczem niepodległościowym. Właśnie to ostatnie kiedyś poprowadziło „wieszczą narodoego” przez Kijów do Odessy, a następnie w ogóle zmusiło go do wyjazdu do Europy Zachodniej – z dala od Imperium Rosyjskiego, które zagarnęło ziemie Polski i Ukrainy.

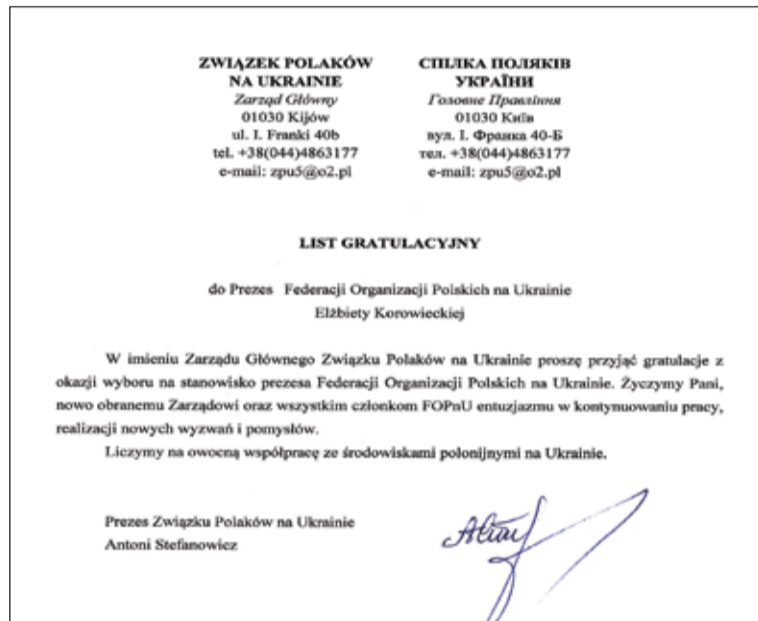
Ciąg dalszy na str. 3

GRUDNIOWE POSIEDZENIE ZARZĄDU ZPU

11 grudnia w trybie hybrydowym odbyło się posiedzenie Zarządu Związku Polaków Ukrainy. Członkowie Zarządu podsumowali działalność ZPU za rok 2021

Pani Helena Chomenko przedstawiła planowanie strategii działania, omówiono propozycje działalności ZPU w 2022 r. Uchwalono, że do końca marca 2022 r. należy przeprowadzić weryfikację dokumentów organizacji członkowskich ZPU w celu przygotowania do przeprowadzenia Kongresu ZPU.

W skład ZPU przyjęto 2 nowe organizacje: Wspólna Przestrzeń Polskości – prezes Oleksy Wychor oraz Ogólnoukraińska Organizacja Społeczna „Polonia” – prezes Dymitr Strarzyński.

„Kolęda dla Andżeliki i Andrzeja”

Z Białystoku

W Białymstoku przy pomniku bł. ks. Jerzego Popiełuszki uczestnicy kolejnej akcji solidarnościowej z aresztowanymi liderami Związku Polaków na Białorusi – Andżeliką Borys i Andrzejem Poczobutem wspólnie zaśpiewali kolędy m.in. „Cicha noc” i „Wśród nocnej ciszy”.

Akcja nosiła szczególny charakter, odbyła się przed tak ważnymi dla wszystkich świętami Bożego Narodzenia. Andżelika i Andrzej spędzą je w celi, w więzieniu. Dlatego my, tą akcją, wspólnym odśpiewaniem kolęd, chcieliśmy im pokazać, że o nich pamiętamy i że o nich walczymy – powiedziała Maria Ciszowska ze Związku Polaków na Białorusi. Pani Maria była więziona na Białorusi, w zamian za wyjście z aresztu musiała wyjechać z tego kraju bez prawa powrotu.

Akcje solidarności ze wszyst-

kimi prześladowanymi przez reżim Aleksandra Łukaszenki liderami ZPB cyklicznie, od kilku miesięcy są organizowane przez Związek Polaków na Białorusi oraz Podlaski Oddział Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

Borys i Poczobut są w więzieniu od dziewięciu miesięcy. Obecnie ich areszt obowiązuje do 26 lutego 2022 r. Formalnie są aresztowani pod zarzutem „rehabilitacji nazizmu”, za co grozi nawet do 12 lat więzienia. Andżelika Borys była zatrzymana przez białoruski reżim

za zorganizowanie tradycyjnego festynu „Grodzieńskie Kaziuki” i za to oskarżono ją o „podżeganie do nienawiści”, „gloryfikowanie zbrodni nazi-stowskich”.

Polski Sejm, który przyjął w grudniu, przez aklamację, uchwałę wzywającą białoruski reżim do zaprzestania represji wobec Andżeliki Borys i Andrzeja Poczobuta i innych więźniów politycznych na Białorusi podkreślił, że liderzy ZPB są prześladowani z powodów politycznych.

Zdj. belsat.eu

Obrady

18 grudnia 2021 r. w Kijowie odbyły się obrady Nadzwyczajnego Sejmiku Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie.

Mimo przedświątecznego okresu Bożonarodzeniowego, ze zgłoszonych 213 przybyło 211 delegatów z 17 obwodów Ukrainy, w których funkcjonują organizacje członkowskie FOPnU. Organizatorzy zadbali i zapewnili spełnienie wszystkich zasad i ograniczeń obowiązujących w związku z pandemią COVID-19.

Obrady swą obecnością zaszczylił Jacek Gocłowski - Radca Konsul Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Kijowie.

Zjazd dokonał przede wszystkim wyboru nowego prezesa FOPnU. Związane to było ze śmiercią prezesa Emilii Chmielowej, która 29 lat pełniła tę funkcję.

Nowym prezesem FOPnU w wyborach tajnych została obrana Elżbieta Korowiecka, zdobywając 204 głosy. Osoba kompetentna, życzliwa. Od 20-tu lat związana z pracą organizacyjną Federacji. Znana i szanowana we wszystkich praktycznie organizacjach członkowskich FOPnU.

Ponadto, jednogłośnie zaakceptowano również:

- decyzję w sprawie powrotu siedziby Federacji z adresu we Lwowie na adres w Kijowie

Nadzwyczajny Sejmik Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie

Z okazji zbliżającego się Jubileuszu 30-lecia Federacji w najbliższym czasie wspólnie będą opracowane programy i miejsca obchodów uroczystości.

Na zakończenie obrad Pan Konsul Jacek Gocłowski podziękował tak licznie zebranym delegatom za atmosferę obrad oraz życzył zdrowia, spokoju i radości z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia oraz nowych osiągnięć w dalszej działalności Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie szanowanej w Kraju zamieszkania, w Rzeczypospolitej Polskiej oraz na świecie.

**Przewodnicząca obrad
Nadzwyczajnego Sejmiku
Wiceprezes FOPnU
Teresa DUTKIEWICZ**

Nowym prezesem FOPnU w wyborach tajnych została obrana Elżbieta KOROWIECKA

i związaną z tym zmianę zapisu w Statucie;

- decyzję o poprawieniu w Statucie błędu dotyczącego trybu wyboru Zarządu.

Obrady minęły w miłej serdecznej atmosferze, świadczącej o jednolitości, solidarności i wzajemnym zrozumieniu delegatów.

Ciąg dalszy ze str. 1

Więc przyspiewki i tłumaczenia jego dzieł dokonywane przez rodzimych mistrzów słowa artystycznego nigdy nie podobają się wrogom niepodległej Ukrainy. Może dlatego władze radzieckie, choć zgodziły się nazwać imieniem Mickiewicza małą ulicę na obrzeżach Kijowa, powstrzymały się od podjęcia innych kroków ku jego uhono-

Do Kijowa, do Sołomianki, do Mickiewicza

nawet przetrwać cywilizację. I to chyba była szczęśliwa myśl, bo wtedy zaczęły się dziać nieustanne cuda.

Bo bezpośrednio portret geniusza niczym antyczną kameę zgodził się wyrzeźbić utalento-

warunków oficjalnego otwarcia nowej kulturalnej atrakcji na ulicy Adama Mickiewicza dołączyli się obywatele obu państw. Na przykład, byłoby ono technicznie niemożliwe, gdyby nie poprzednie prace budowlane i instalacyjne, które zorganizował Igor Shekera - nawiasem mówiąc, inicjator początku walki o możliwość zobaczenia na ulicy Mickiewicza oddzielnej pamiątkowej tablicy z jego

imieniem. A jej QR-kod (od pewnego czasu obowiązkowy element każdego nowoczesnego obiektu kultury w Europie) byłby „niemy”, gdyby nie wysiłki Marceliny Gołębskiej, która wypełniła go treścią. Nie da się jednak, oczywiście, wymienić wszystkich tych, którzy pomogli na każdym etapie wspólnej sprawy.

Ale od chwili, gdy z płaskorzeźby portretowej spadła zasłona, wszystko, co poprzedzało jej odsłonięcie, jakoś zniknęło w tle. Bo pozostał tylko Adam Mickiewicz - i ludzie, którzy do niego przyszedli, bez względu na zasługi i rangę.

Dlatego zwykle cicha ulica z zachwytem wsłuchiwała się w wypowiedane w różnych językach słowa miłości i wdzięczności, przeplatane wspaniałymi wierszami i ciekawymi historycznymi faktami. To było prawdziwe święto w tak ciepłej pomimo grudniowej ulewy atmosferze, że wydaje się, że po-

została ona nawet wtedy, gdy wszyscy poszli.

Miejmy więc nadzieję, że nowe spotkania też się nie spóźnią. A żarliwe serca niejednokrotnie natchnie obraz i czyni tak odmiennego, ale zawsze prawdziwego „pieśniarza życia i wolności” Adama Mickiewicza.

Projekt jest współfinansowany ze środków MSZ RP.

Julia MORGUŃSKA

Zdjęcia:

Taisia MORGUŃSKA,
Oleksandra BAKALIŃSKA,
Stanisław PANTELUK

rowaniu. I dopiero teraz kończy się ta niesprawiedliwość.

Na cześć „Mickiewicza z różnych światów” w pamiątkowym znaku jego imienia projektanci-amatorzy postanowili połączyć dwa rodzaje kamienia szlachetnego – niezawodny ciemny granit, przydatny do karbowania czegoś, o czym nie należy zapominać, oraz śnieżnobiały marmur, który może

wany kijowski rzeźbiarz Iwan Grigorjew, który wcześniej poruszył serca rodaków tablicą pamiątkową, poświęconą światowej sławy polsko-żydowskiemu lekarzowi, pisarzowi i pedagogowi Januszowi Korczakowi. I wtedy nad inicjatywą małej organizacji społecznej rozwinęły się niezawodne skrzydła polsko-ukraińskiego porozumienia. Nawet do stworzenia finalnych

Rzut oka w dal

Wszyscy zgodzimy się, że rok 2021 przejdzie do historii niezbyt chwalebnie. Ten rok wiele nas nauczył, zmienił, pozwolił doświadczyć tego, co niewyobrażalne. Po części też zweryfikował i przemeblował wszystko to, co znaliśmy do tej pory – w biznesie, gospodarce, edukacji, podróżach i życiu prywatnym. Nie bez powodu z taką tęsknotą czekamy na Nowy Rok życząc sobie nawzajem nowej perspektywy, nadziei i normalności!

Nowy Rok, to także doskonała okazja, aby sprawdzić, co może nam przynieść najbliższych 365 dni. Ta przełomowa chwila, gdy zegar wybija północ i to, co stare odchodzi w niepamięć, jest świetną okazją by popuścić wodze fantazji. Od dawien

CO PRZYNIESIE NAM NOWY ROK?

dawna nadejście Nowego Roku było uważane przez ludzi za wyjątkowy czas, czas refleksji nad przeszłością i przyszłością, okazją do wprowadzenia zmian w życiu. Kiedyś zarówno ostatni, jak i pierwszy dzień w roku miał znaczenie wręcz magiczne. W kulturze polskiej znajdziemy wiele przesądów z nimi związanych, podobnie jak wiele ciekawych przysłów ludowych, które na bazie pewnych symboli i obserwacji przepowiadają, co ma się wydarzyć.

ZADBAJCIE O FINANSE

Z końcem i początkiem Nowego Roku wiązało się również wiele

przesądów. Szczególnie istotnym aspektem były pieniądze!

Wierzono, że aby uniknąć problemów finansowych w Nowym Roku, jeszcze przed Sylwestrem powinno się oddać wszelkie długi i zobowiązania, tak, by zamknąć cykl wszelakich pożyczek. Natomiast pierwszego stycznia, po wyjściu z kościoła, wszyscy starali się jak najszybciej wracać do domu, ponieważ kto pierwszy stanął we własnym progu, tego miało czekać największe bogactwo.

Szczęście w nadchodzącym roku miało też zapewnić nakręcenie

wszystkich zegarów w noc sylwestrową na chwilę przed wybiciem północy.

KOLACJA SYLWESTROWA

Podczas sylwestrowej zabawy nie bez znaczenia były również spożywane potrawy. Podobnie, jak podczas kolacji wigilijnej, w Sylwestra trzeba było skosztować wszystkich serwowanych potraw, gdyż miało to zapewnić obfitość w przyszłym roku.

Szczególne znaczenia miała zaś kapusta, której zjedzenie miało przynosić szczęście. Tradycyjną potrawą tego wieczoru był także groch – wierzono, że kto go nie zje

z tłustą omastą, ten nie może liczyć na obfite zbiory w nadchodzącym roku. Dodatkowo podczas ostatniej kolacji w roku używano okrągłych naczyń symbolizujących zamknięcie cyklu, czyli zamknięcia starego roku.

POLEJ SZAMPANA!

Jeśli zaś zawiodą nas przystawia – mamy inny sprawdzony sposób na poznanie przyszłości! Wystarczy przyjrzeć się bąbelkom w noworocznym szampanie. Duże i chaotyczne oznaczają czas pełen zmian, niespodziewanych wydarzeń i romansów. Drobne i łagodnie bąbelki unoszące się ku górze kieliszka są zapowiedzią zdrowia i stabilizacji! Niech Wam się darzy!

Iwona HUBER

WSPANIAŁY, PODNIOSŁY WIECZÓR

Z życia MSPPU

Ciąg dalszy ze str. 1

Uczestników spotkania przywitał gospodarz placówki Ambasador RP na Ukrainie Bartosz Cichocki, który składając serdeczne wielkanocne życzenia wniósł nutkę optymizmu zaznaczając m. in.: „Wszyscy przeżywamy trudny okres, pełen niepokojów wywołanych pandemią i sytuacją na granicach, lecz pomimo tego w tym roku odnotowujemy też bezprecedensowe, bardzo korzystne wyniki w wymianie handlowej; pojawiły się też bardzo obiecujące informacje inwestycyj-

Roku 2020 i Nagrodę MSPPU Roku 2021.

Statuetkę za rok 2020 otrzymał o. Michał Romaniw, dyrektor Domu św. Marcina de Porres w Fastowie. W tej, prowadzonej przez dominikanów placówce, leżącej 60 km od Kijowa, znajdują opiekę potrzebujący, samotni, chorzy; organizowane są tam też m.in. turnusy rehabilitacyjne dla dzieci ze strefy wojny w Donbasie.

Nagrodą MSPPU za rok bieżący uhonorowano ambasadora RP na Ukrainie Bartosza Cichockiego za wyjątkowy wkład we wspieranie środowiska biznesowego.

Nad duchową stroną spotkania czuwał i oplatek poświęcił Ordynariusz Diecezji Kijowsko-Żytomierskiej biskup Witalij Krywicki

ne, szczególnie dotyczące sfery energetycznej”.

Ambasador wyraził szczególną wdzięczność polskim przedsiębiorcom za aktywny udział w szeregu akcjach charytatywnych, mówiąc: „Dziękuję państwu, za to, że w tym trudnym czasie otwieracie w szczególności sposób i na skalę niespotykaną wcześniej Wasze ogromne serce na potrzeby ludzi, którzy dziś nie radzą sobie, z przyczyn subiektywnych, czy obiektywnych”.

Następnie Pani Monika Kapa-Cichocka - małżonka ambasadora - przed wręczeniem przedstawicielom firm pisemnych podziękowań za zaangażowanie w działalność

charytatywną w 2021 roku, prowadzoną pod patronatem Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej na Ukrainie, zwróciła się do zebranych w następujących słowach:

cy. Chcę złożyć szczególne podziękowania za wszystkie akcje, które w ciągu minionego roku robiliśmy wspólnie - Ambasada i Państwo, ale także podziękować w imieniu Międzynarodowego Klubu Kobiet działającego w Kijowie, na konto którego trafiły środki od polskich przedsiębiorców, skierowane zatem na różnorodne cele charytatywne. Także pragnę przekazać osobiste podziękowania od p. Gleba Bakalińskiego, prezesa Spółki „Białego Orła” dla przedsiębiorców, którzy pomogli zebrać środki na jego leczenie”.

Nad duchową stroną spotkania czuwał i oplatek poświęcił Ordynariusz Diecezji Kijowsko-Żytomierskiej biskup Witalij Krywicki, który życzył wszystkim pogody ducha, nieustannej

Statuetkę za rok 2020 otrzymał o. Michał Romaniw, dyrektor Domu św. Marcina de Porres w Fastowie

nowy rok przyniesie nam nowe dobre doświadczenia i obyśmy się mogli już w miarę normalnie spotykać!”

Międzynarodowe Stowarzyszenie Przedsiębiorców Polskich na Ukrainie od 2019 roku, dokonując podsumowania działalności, przyznaje Nagrodę Roku partnerom w dowód uznania ich szczególnej roli w kształtowaniu korzystnego klimatu dla rozwoju polskiego biznesu na Ukrainie oraz dobrych wzajemnych relacji między naszymi narodami.

Jako, że nadzwyczajne okoliczności nie pozwoliły w roku ubiegłym spotkać się z tej okazji, tym razem wręczono dwie statuetki – Nagrodę MSPPU

Następnie członkom Stowarzyszenia, którzy najbardziej zasłużyli się we wszechstronnych działaniach wręczono nagrody i dyplomy. W drugiej części spotkania, moderatorem której była dyrektor biura MSPPU p. Swietłana Gienina, wielkiemu gronu „wybrańców losu” uczestniczących w Wielkiej Wesolej Loterii wręczono wspaniałe prezenty.

Bożonarodzeniowe spotkanie było też doskonałą okazją dla bezpośrednich rozmów na zajmujące tematy nurtujące przedsiębiorców Polski i Ukrainy.

Stanisław PANTELUK
Zdjęcia: A. PŁAKSINA

Pani Monika Kapa-Cichocka wręcza pisemne podziękowania za zaangażowanie w działalność charytatywną w 2021 roku

„Okazało się, że ten czas przyniósł nam wiele nowych akcji, bardzo dużo nowych o b s z a r ó w działalności. To nie mogłoby się wydarzyć, gdyby nie Państwa szczerze serca i gotowość do współpra-

nadziei i ufności w przyszłość oraz sukcesów w biznesowych poczynaniach.

Prowadzący spotkanie Prezes Zarządu MSPPU Piotr Ciarkowski pokrótce podsumował ubiegłe dwa lata działalności Stowarzyszenia i wszystkim życzył: „Wspaniałych magicznych świąt i Szczęśliwego Nowego Roku, a naszemu biznesowi – nie powiem, że spokoju (gdyż ten, nie zawsze jest dla biznesu dobry) stąd też życzę wszystkim stabilności i pokoju. Niech

Wszystkim uczestniczącym w Wielkiej Wesolej Loterii wręczono wspaniałe prezenty

Wspólne działania na rzecz dobra i serdeczności

„Gwiazdka dla Seniora”

W tych przedświątecznych dniach z inicjatywy małżonki Ambasadora Pani Moniki Kapy-Cichockiej przy wsparciu Wydziału Konsularnego i Polonii, Attacheatu Obrony przy Ambasadzie RP w Kijowie i środkom finansowym zebranych przez ZPU, po raz kolejny, ruszyła IV Edycja akcji „Gwiazdka dla Seniora”, mająca na celu niesienie dobra, ciepła i miłości osobom, które spędzają święta samotnie w obecnych niezwykle trudnych czasach pandemii.

17 grudnia w gmachu Ambasady RP w Kijowie paczki dla polskich seniorów z Kijowa razem z Panią Ambasadorką przekazały płk Agnieszka Malczewska - zastępca attaché obrony i Kierownik Wydziału Konsularnego i Polonii Ambasady RP w Kijowie Dorota Dmuchańska.

Wraz z artykułami spo-

żywczyimi, znajdującymi się w paczkach, przygotowanych przez charytatywny ośrodek pomocy „Dom Świętego Marcina de Porres” w podkijowskim Fastowie, seniorom tradycyjnie przekazane zosta-

ły też komponenty świąteczne, w tym opłatek, sianko i gwiazdka. Każdemu z seniorów złożono życzenia bożonarodzeniowe w imieniu Pana Ambasadora i całego zespołu Ambasady, pełne serdeczności, troski i pamięci.

Grupa aktywistów stołecznych organizacji Związku Polaków Ukrainy „Pomocna dłoń”, jak i w zeszłych akcjach zawitała do domostw osób starszych, aby przekazać podarunki oraz złożyć życzenia świą-

teczne. Wzruszeniem nie było granic, ciepłe wyrazy wdzięczności uczestnicy akcji usłyszeli w każdym z odwiedzanych progów.

„Będziemy nadal kontynuować tę Akcję dobrych serc, niezależnie od tego, jak w przyszłości potoczy się sytuacja z pandemią. Najglówniejsze, żeby nie zatracił się jej sens” – zaznaczyła w podsumowaniu Pani Monika Kapa-Cichocka.

Zauważmy, jak wiele wnoszą seniorzy do naszego życia: radość, szacunek, miłość, spokój, mądrość, łącząc w codziennym życiu dojrzałość z młodością, doświadczenie z entuzjazmem. Stąd też możemy się wiele od siebie wzajemnie nauczyć. Podziękujmy Seniorom za ich mądrość i doświadczenie życiowe. Podarujmy Im radość i miłość! Otwórzmy dla Nich swoje serca!

Andżelika PŁAKSINA

Inicjatywy

19 grudnia w Instytucie Nauk Religijnych imienia św. Tomasza z Akwinu w Kijowie została otwarta Wystawa Szopek Bożonarodzeniowych. Projekt realizowany jest z inicjatywy Instytutu Polskiego w Kijowie, Instytutu Nauk Religijnych przy wsparciu Konsula Rzeczypospolitej Polskiej p. Doroty Dmuchańskiej.

dyrektor Instytutu Polskiego w Kijowie Robert Czyżewski otwierając wystawę przyznał, że tradycja szopkarska w Polsce jest bardzo trwała i wzruszająca. „Właśnie to – zaznaczył – że od wieków ułożyliśmy sobie własny obraz jak powinny wyglądać narodziny Pana jest tak bardzo piękne i tak bardzo nasze”.

Do wystawy aktywnie przygotowywały się dzieci, ale wzięli w niej udział również dorośli przedstawiciele ukraińskiej Polonii. Wszystkim autorom eksponowanych szopek wręczono upominki od Instytutu Polskiego w Kijowie i WK Ambasady RP w Kijowie.

Zwiedzającym i uczestnikom wystawy wyświetlono film pt. „Szopka krakowska” o tym jak głęboką jest ta tradycja w grodzie królewskim Krakowie.

KIJÓW WSPIERA TRADYCJE SZOPKARSTWA

Krakowski zwyczaj „chodzenia” z szopką po domach sięga XIX wieku. Jednak po I wojnie światowej zaczął powoli zanikać. By szopkarskie tradycje zachować dla następnych pokoleń, Jerzy Dobrzycki, kierujący magistrackim działem propagandy, w 1937 roku zorganizował pierwszy Konkurs Szopek Krakowskich. Po II wojnie światowej konkursy wznowiono, a ich organizacją podjęło się Muzeum Krakowa, kontynuując tę tradycję do dziś. Szopkarskie tradycje Krakowa stały się światowym fenomenem o ustalonej międzynarodowej renomie i popularności.

I w tym roku, już od 2 grudnia na krakowskich placach i w parkach, w witrynach sklepów, hoteli i restauracji, można oglądać rozstawione w szklanych, podświetlanych gablotach wspaniałe Bożonarodzeniowe Szopki.

Natomiast szopki z kijowskiej wystawy jeszcze przed świętami zostaną przeniesione do Kijowskiej Katedry im. św. Aleksandra, gdzie również będą eksponowane.

Rozmawiam z główną organizatorką kijowskiej wystawy szopek - rodowitą krakowianką Ioną Lasotą, nauczycielką skierowaną przez ORPEG do szkoły przy Instytucie Polskim w Kijowie.

- Pani Iono - ustaliliście autora najpiękniejszej szopki?

- Nie chcieliśmy, zwłaszcza przed świętami Bożego Narodzenia, tworzyć atmosfery rywalizacji, gdyż zakładamy, że wszyscy, którzy zechcieli przyjąć udział w tej wystawie zrobili wszystko, żeby ich praca była jak najpiękniejsza, a robili to

z sercem, wielką pasją i radością.

- A posegregowaliście w jakiś sposób nadesłane prace?

- Oczywiście podzieliśmy tę wystawę na kategorie jako że prace wykonywali dorośli, grupy rodzinne, dzieci ze szkół etcetera. Ale głównie chcieliśmy stworzyć możliwość wszystkim uczestnikom zrobienia czegoś razem, aby potem spotkać się w ten sposób, jak dzisiaj - we wspólnym kole przy rodzinnym stole. Prace są tak piękne, iż ustaliliśmy między sobą, że nagrodzimy wszystkich. Natomiast każdy z gości może sobie wybrać swoją ulubioną szopkę i wrócić z przekonaniem, że widział mnóstwo pięknych szopek i wybrał dla siebie najpiękniejszą.

- A najmłodszy uczestnik ile miał lat?

- Najmłodszy uczestnik był z Kijowa, miał na imię Józio, był oczywiście wspomagany przez rodziców i miał 5 lat.

- A najstarsi autorzy?

- No, nie wypadałoby mówić o sobie, ale sporo było osób w wieku 50-60 lat, które też tworzyły swoje

szopki, czyli przekrój wiekowy był ogromny - od maluchów do osób dojrzałych wiekiem.

- Czy jest to pierwsza wystawa takiego rodzaju?

- O ile się orientuję to w Kijowie jest pierwszą. Instytut Polski będzie próbował stworzyć tradycję organizacji wystaw tego rodzaju.

- Uczestnicy wystawy to głównie kijowianie?

- Nie tylko, bo mamy jeszcze bardzo ciekawe prace z Ostroga, z Żytomierza, a nawet z Kołomyi. Właśnie dzieci z Kołomyi próbowały zrobić szopkę na wzór krakowskiej, a oprócz tego mamy pięć prac z samego Krakowa, ponieważ nauczyciele z Krakowa, w tym ze Szkoły Waldorfskiej i Szkoły nr 36 też dali się namówić i przysłali nam swoje szopki.

- Dziękuję za uszczegółowienia i życzę kontynuacji tak pięknie poczętego dzieła.

Antoni KOSOWSKI

(Zdjęcia: O. Ozolina)

Święta

Święty Mikołaj jest czczony w całym chrześcijaństwie: katolicy, prawosławni i protestanci różnych wyznań oddają cześć tej postaci. Jednak wizerunek Świętego Mikołaja przez lata uległ ewolucji. Kiedyś bardziej pamiętano, że początkiem zwyczaju podarowywania sobie prezentów na początku grudnia był kult biskupa Mikołaja z Miry, który żył w starożytności i zasłynął z wielkiej mądrości, pobożności i dobroci, gdyż otrzymawszy po rodzicach wielki spadek, rozdał go ubogim. Dlatego dawniej wyglądał święty Mikołaj przypominiał pradawny strój biskupa: długie szaty, laska pasterska, mitra na głowie.

Obecnie niektórzy próbują powrócić do dawnego stroju Mikołaja, ale swój obecny wizerunek jako sympatycznego staruszka w biało-czerwonym wdzianku zawdzięcza on reklamie Coca-Coli z lat dwudziestych XX wieku.

W Polsce św. Mikołaj z reguły przychodzi dwa razy: 6 grudnia oraz w nocy z 24 na 25 grudnia. Jeśli mówimy

BIAŁY ORZEŁ WSPIERA POLSKIE TRADYCJE

o tradycjach bożonarodzeniowych, to w każdym narodzie są one swoistą kwintesencją jego świadomości narodowej właśnie w tych tradycjach są cechy, które czynią Ukraińców Ukraińcami, Węgrów – Węgrami, a Polaków – Polakami.

Tak, w ciągu tysiąclecia ukształtował się kanon obchodów Narodzenia Pana naszego Jezusa Chrystusa - Zbawiciela i Odkupiciela świata. Przeddzień święta Bożego Narodzenia

nazywany Wigilią obchodzony jest 24 grudnia.

15 grudnia kijowska organizacja polonijna „Spółka Białego Orła” zebrała się, by uczcić Mikołajki i razem z tym nadchodzącą Wigilię. Na pierwszy rzut oka dla Wigilii było to trochę za wcześnie, a na Mikołajki - za późno. Nie zapominajmy jednak, że wcześniej w Kijowie obowiązywały ograniczenia kwarantanny „czerwonego” poziomu, które zostały zniesione zaledwie kilka

dni wcześniej. Ponieważ Pani Ewa Goćłowska - nauczycielka języka polskiego jako obcego, miała tego dnia w Bibliotece im. Adama Mickiewicza zgodnie z rozkładem prowadzić kolejną lekcję języka polskiego to niespodzianką stało się dla niej wspaniale przygotowane świętowanie, na które zawitał też proboszcz parafii rzymskokatolickiej św. Aleksandra w Kijowie, ksiądz Michał Brankiewicz. Oprócz błogosła-

wieństwa, ksiądz przyjął na siebie przymiły obowiązek wręczenia darów najmłodszym członkom Spółki Białego Orła. Oczywiście były to za dobre zachowanie zabawki i słodycze i nie było ani jednej różgi, gdyż dzieci, które dobrowolnie ucą się języka polskiego (z rodzicami) samo przez się nie mogą być nieposłuszne.

Przed samym posiłkiem odmówiliśmy modlitwę błogosławieństwa postnych potraw (co prawda nie dwunastu, gdyż jak w warunkach księżnicy zorganizować takie danie jak barszcz.

Dzielił się się opłatkiem i śpiewaliśmy piękne polskie koledy. To była naprawdę wyjątkowa uroczystość, pełna uśmiechu, radości i dumy z tego, że

Polonia Kijowska żyje i rozwija się, że do Spółki Białego Orła dołączają dzieci i młodzież, dobrowolnie ucząc się języka polskiego, zanurzając się w kulturze swojego narodu integralną częścią, której jest przestrzeganie polskich tradycji bożonarodzeniowych.

Jurij SAMOJŁOW

Konkurs „Polskimi śladami na Podolu”, zorganizowany przez Centrum Języka i Kultury Polskiej w Kamieńcu Podolskim, swoim szlachetnym patronatem objął Konsulat Generalny RP w Winnicy. Adresatami Konkursu były osoby zainteresowane polską historią, kulturą, architekturą, miejscami związanymi z dziejami Polaków na Podolu. W listopadzie 2021 r. poznaliśmy listę zwycięzców.

Podole w historii Polski odegrało doniosłą rolę. Ziemia ta mlekiem i miodem płynąca przechodziła nad wyraz ciężkie koleje. Przesunięcia granic w XX wieku sprawiły, że istotna część polskiego dziedzictwa kulturowego znalazła się za naszą wschodnią granicą. Współczesna Polska, obok innych narodów będących spadkobiercami I Rzeczypospolitej, uznaje je za część swojej spuścizny narodowej.

Polacy, zamieszkujący sowiecką Ukrainę, doświadczyli okrutnego terroru władzy komunistycznej. Polskie „pańskie” majątki płonęły, a ich gospodarze często tylko cudem uchodzili z nich z życiem. O takich wydarzeniach opowiada film Iwana Samojłuka nagrodzony w Konkursie, pt. „Piętniczany i ród Grocholskich”.

Kolejna fala prześladowań i represji Polaków miała miejsce w latach 20. XX i 30. XX wieku. Była to kolektywizacja rolnictwa i „rozkułaczenie” chłopów, sztucznie podtrzymywany Wielki

Konkurs „Polskimi śladami na Podolu” rozstrzygnięty!

Głód, deportacje i eksterminacyjna, tzw. „operacja polska”. W nurt świadectw i relacji z tamtych czasów wpisują się trzy nagrodzone prace konkursowe, przedstawiające historie rodzinne: prezentacja Olgi Matyszczak, pt. „Odzyskane korzenie”; Natalii Zawodiany, praca pt. „Rozwój i przekaz talentów artystycznych w rodzinie Wierzbickich - polskich Mazurów z okolic Chmielnickiego” i Romana Dudczenko, pt. „Wielka Historia Polski w małym miasteczku na Ukrainie”.

Z kolei świadectwo polskich korzeni miasta oraz niezłomności Polaków – katolików w walce o zachowanie wiary ojców stanowi praca malarska Władysława Czerniejewskiego, przedstawiająca kościół w Polonnie. Natomiast rysunek Wiktorii Rakytiańskiej, ukazujący nowy nagrobek Polikseny Paderewskiej, jest dowodem pamięci miejsca pochodzenia wielkich synów i córek narodu polskiego.

W konkursie wzięli udział studenci Państwowego Uniwersytetu im. Iwana Ogijenki w Kamieńcu Podolskim (KPNU), młodzież szkół średnich, ucząca się języka polskiego w Gimnazjum nr 13 w Kamieńcu Podolskim, Szkoły Ogólnokształcącej w Daszowie; młodzież i dzieci z organizacji polonijnych: Związek Polaków Ukrainy Oddział

w Nietyszynie, uczniowie Polskiej Szkoły Sobotnio-niedzielnej im. I. J. Paderewskiego przy Żytomierskim Obwodowym Związku Polaków na Ukrainie, Polskiej Szkoły Sobotniej w Starokonstantynowie, Polskiej Sobotniej Szkoły w Krasilowie, Szkoły Sobotnio-niedzielnej Klubu Inteligencji Polskiej „Serwus” w Chmielnickim, młodzież Centrum Rozwoju i Partnerstwa „Polonia” z Winnicy.

Konkurs odbywał się w czterech kategoriach: praca plastyczna, prezentacja multimedialna, film i album/folder/przewodnik/kolaż.

Rysunek Wiktorii Rakytiańskiej, pt. „Ocalić od zapomnienia” przedstawia nagrobek Polikseny Paderewskiej w Kurytówce, matki genialnego kompozytora i polityka Ignacego Jana Paderewskiego

Lista prac nagrodzonych

Kategoria praca plastyczna:

1. Rakytiańska Wiktoria, uczennica Polskiej Szkoły Sobotnio-niedzielnej im. I. J. Paderewskiego przy ŻOZP, tytuł pracy „Ocalić od zapomnienia”.

2. Czerniejewskij Władysław, Związek Polaków na Ukrainie Oddział w Nietyszynie, praca malarska „Kościół Św. Anny w Polonnie - 1607 rok”.

II. Kategoria prezentacja multimedialna

1. Matyszczak Olga, KPNU, praca pt. „Odzyskane korzenie”.

2. Zawodiana Natalia, uczennica Szkoły Sobotnio-niedzielnej KIP „Serwus” w Chmielnickim, praca pt. „Rozwój i przekaz talentów artystycznych w rodzinie Wierzbickich - polskich Mazurów z okolic Chmielnickiego”.

3. Dudczenko Roman, praca pt. „Wielka Historia Polski w małym miasteczku na Ukrainie”, Kamieniec Podolski

Kategoria film:

1. Iwakhnuk Anastazja, studentka KPNU, film pt. „Polskie pamiętki w Kamieńcu Podolskim”

2. Samojluk Iwan, uczeń Centrum Rozwoju i Partnerstwa „Polonia”, film pt. „Piętniczany i ród Grocholskich”.

IV. Kategoria – przewodnik/kolaż

1. Witiuk Alina, uczennica

Kadr z filmu – Iwan Samojluk opowiada o obecnej dzielnicy Winnicy Piętniczany, związanej z rodem Grocholskich.

CRP „Polonia”, kolaż na temat: „Pałace, zamki i zespoły pałacowo-parkowe Winniczyny”.

Zgodnie z założeniami Konkursu, nagrodzone prace stały się częścią publikacji naukowej „Ślady polskiej pamięci na Podolu jako naukowo-dydaktyczne jednostki polskiej kultury w Ukrainie”. Organizatorzy Konkursu chcieliby złożyć serdeczne podziękowania Konsulowi Generalnemu RP w Winnicy panu Damianowi Ciarciańskiemu, pani wicekonsul Joannie Szelidze za sprzyjanie i współpracę przy realizacji wyżej opisanego projektu.

dr Barbara JANUSZKIEWICZ

3 ДУХОВНІСТЮ І ЛЮБОВ'Ю ДО ПОЕТИЧНОГО СЛОВА

Osobistość

(До 70-річного ювілею Вальдемара Смаща)

20 грудня виповнилось 70 років визначному польському літературознавцю, критику, перекладачу, науковцю, есеїсту, члену Спілки Польських Літераторів Вальдемару СМАЩУ.

У Білостоку, в рік здобуття Україною незалежності, побачили світ дві антології української поезії «Чорнобильський автограф» і «Українські вірші кохання» - в перекладах польською мовою Вальдемара Смаща і Станіслава Сроковського. Тоді наша творча група українських письменників, на пропозицію Вальдемара Смаща, взяла участь у її презентації та святкових заходах фестивалю «ПЗустріч з культурою Пограниччя». Відбулися виступи Вальдемара Смаща та київських поетів у славетній мистецькій галереї Сленьдзінських. У наступні роки щопосередньо, завдячуючи В. Смащу, мені та кільком моїм колегам взяти участь у поетичних фестивалях, можна сказати, світового масштабу: познанському «Лис-

топад поетичний», «Варшавській осені поезії», «День поезії під егідою ЮНЕСКО», вроцлавському фестивалі «Поезія без кордонів», та дещо менших літературних заходах, але не менш своєрідних.

До речі, Вальдемар Смащ має в своєму доробку, перекладену ще в молоді роки з російської, поему Сергія Есеніна «Анна Снегіна». А кілька років тому в Білостоку він видав у перекладі з української мови книжку вибраної лірики «Станіслав Шевченко. Нічого крім слова».

Львівське видавництво «Камеяра», очолюване Дмитром Сапігою, яке вже мало

неабиякий досвід двомовних літературних проєктів, видало, з ґрунтовними передмовами Вальдемара Смаща та в моєму упорядкуванні і перекладі, двомовну антологію польської сучасної поезії «Тому що вони суцї», книги: «Чеслав Мілош. Вибрані поезії», вірші та поеми Івана Павла II «Кароль Войтила. Пастир, поет, людина», поетичну повість «Антоній Мальчевський. Марія», а також вибрані твори «Віслава Шимборська. Під однією зіркою» (у співпраці ще з одним перекладачем), друге розширене видання антології «Тому що вони суцї» (у співпраці ще з дев'ятьма

перекладачами).

Вальдемар Смащ за останні десятиліття декілька разів відвідував Україну: бував у Києві, Криму, Кременці, на Львівщині, знову в Києві... Його цікавили все, що стосувалось видатних постатей польських поетів: А. Міцкевича, Ю. Словацького, Ф. Карпінського, З. Герберта, Я. Івашкевича та ін., зустрічався з українськими митцями, відвідував польські костьоли, цікавився християнськими святинями, захоплювався музейними мистецькими шедеврами. Все це знаходило відбиток у його талановитих есеях. Та головним було для нього дослідження духовної поезії, водночас творчості польських поетів – самобутніх, ліричних.

Багато поетичних книжок польської класики вийшло з цікавими, глибокими літературними дослідженнями В. Смаща; завдячуючи йому побачило світ кілька десятків поетичних збірок авторів, здібності яких він помітив, допоміг підготувати видання, написав передмови і рекомендував до друку.

Серед доробку Вальдемара

Смаща особливо привертає увагу великий хист і фаховість літературознавчих статей і коментарів до видань творів Яна Твардовського, Кароля Войтили, Францішка Карпінського та ін.

Вальдемар Смащ нагороджений літературними преміями імені В. Казанецького, В. Гулевича, Ф. Карпінського та ін. Отримав одну з найвищих нагород Папи Римського Івана Павла II.*

Хай йому щастить у подальших творчих зверненнях на благо взаємозбагачення наших літератур і приязні.

*W roku 2000 papież Jan Paweł II przyznał Waldemarowi Smaszczowi – w dowód uznania dla zaangażowania w pracę na rzecz Kościoła – wysokie odznaczenie Stolicy Apostolskiej insygnia Najświętszego Krzyża Pro Ecclesia et Pontifice (pol. Dla Kościoła i Papieża).

СТАНІСЛАВ ШЕВЧЕНКО

Elżbieta i Waldemar Smaszczowie na spotkaniu z Papieżem Janem Pawłem II w Rzymie – 2000 r.

„Jak Feniks z popiołów”

Dramatyczne losy Zamku Królewskiego w Warszawie

W dniu 14 grudnia w formacie on-line odbyło się siódme, ostatnie w tym cyklu, spotkanie zorganizowane przez Ambasadę RP w Kijowie w ramach projektu „Rozmowy na zamku. Polskie rezydencje królewskie”. Tym razem zaproponowano wspólną wycieczkę do Zamku Królewskiego w Warszawie. Sławomir Szczocki, absolwent Historii i Muzeologii Uniwersytetu Warszawskiego, opowiedział widzom historię zniszczenia i odbudowy Zamku Królewskiego.

W latach 2021–2024 obchodzimy jubileusz 50-lecia odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie. W tym czasie chcemy przypomnieć, jak bardzo prace wokół Zamku zjednoczyły Polaków, przywołać emocje sprzed lat, atmosferę społecznego zaangażowania oraz ofiarności, która przekroczyła wszelkie oczekiwania” – powiedział Pan Sławomir.

Zamek Królewski w Warszawie jest symbolem polskiej państwowości. Przez lata był siedzibą książąt mazowieckich, potem królów i parlamentu Rzeczypospolitej Obojga Narodów. To tutaj uchwalano najważniejsze prawa I Rzeczypospolitej, w tym konfederację warszawską 1573 r. i Konstytucję 3 maja 1791 r. Po odzyskaniu niepodległości

Zamek stał się gmachem reprezentacyjnym, a w latach 1926 – 1939 był siedzibą i miejscem zamieszkania Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Podczas II wojny światowej Zamek Królewski w Warszawie uległ całkowitemu zniszczeniu, najpierw w toku kampanii wrześniowej w wyniku artyleryjskich i lotniczych bombardowań, później na skutek niemieckich konfiskat i grabieży. Po upadku Powstania Warszawskiego pozostałości budowli zostały wysadzone przez Niemców. Ocalały jedynie piwnice, dolna część Wieży Grodzkiej, fragmenty Biblioteki Królewskiej i Arkad Kubickiego. Warszawscy muzealnicy ocalili z Zamku jedynie fragmenty wyposażenia i dekoracji. Ukryto także dokumentację placówki.

Głosy wzywające do odbudowy Zamku Królewskiego odezwały się tuż po zakończeniu

Zamek Królewski w Warszawie lata 30. XX w.

wojny. Jednak ostateczne przekonanie władz komunistycznych, żeby zgodziły się na przystąpienie do prac rekonstrukcyjnych zajęło 26 lat. Budowę sfinansowano głównie ze składek społecznych i datków Polonii.

Dzięki ciekawemu projektowi «Rozmowy na zamku. Polskie rezydencje królewskie» od września do grudnia zwiedzaliśmy najpiękniejsze polskie zamki i pałace. Kuratorzy i specjaliści Muzeum opowiedzieli nam o ich burzliwej historii, która przeniosła nas w świat polskich królów i książąt, w świat fascynujących opowieści, prezentujących niezwykle postacie i ich rezydencje. W projekcie wzięli udział przedstawiciele uczelni, instytutów, muzeów, bi-

bliotek, reprezentujący wiele miast i regionów Ukrainy.

Wykłady odbywały się w dwóch językach, polskim i ukraińskim z udziałem tłumaczki Tatiany Dowżok. Moderatorem wszystkich spotkań była Kierownik Referatu ds. Współpracy Naukowo-Oświatowej Ambasady RP w Kijowie p. Ewa Matuszek-Zagata.

Dodatkowym elementem projektu, przygotowanym specjalnie dla jego uczestników, staną się materiały edukacyjne, które będą dostępne w języku polskim i ukraińskim. Materiały te mogą być przydatne w przygotowaniu lekcji szkolnych i wykładów uniwersyteckich, a także w zajęciach pozalekcyjnych.

Andżelika PŁAKSINA

RYSOWNICY POLSCY

Wojna jest wtedy, kiedy rząd mówi ludziom, kto jest wrogiem. Rewolucja wybucha, kiedy ludzie sami zrozumieją, kto jest wrogiem.

Chcesz, by nastąpiły pozytywne zmiany?

Jeśli chcesz, by Nowy Rok przyniósł zmiany na lepsze, musisz pozbyć się starych rzeczy, które źle ci się kojarzą lub stały się po prostu niepotrzebne. Dzień przed sylwestrem pozbieraj je wszystkie do worka, a w sylwestra wyrzuc do kosza lub oddaj potrzebującym. Jeśli to zrobisz, w Nowym Roku czekają cię zmiany na lepsze!

U P O M I N E K

Kiedy idziemy na Sylwester do przyjaciół, rodziny czy do znajomych dobrze jest wręczyć gospodyni bukiet kwiatów. Dla gospodarza odpowiednia będzie butelka dobrego wina lub szampan. Oczywiście nie jest to gest obowiązkowy, ale z pewnością zostanie odebrany przez organizatorów imprezy sylwestrowej jako dowód naszej wdzięczności i sympatii.

ŻYCZENIA ZAKŁĘTE W PRZYSŁOWIA

GDY NOWY ROK W PROGI, TO STARY ROK W NOGI – to proste przysłowie oznacza nic innego, jak to, iż z nastaniem Nowego Roku, coś definitywnie się kończy i zaczynamy zupełnie nowe rozdanie – czego Wam życzymy!

NOWY ROK NASTAJE, KAŻDEMU OTUCHY DODAJE – przysłowie niesie w sobie niezwykle pozytywne przesłanie – każe wierzyć w nowe plany, marzenia, wyzwania i dobre postanowienia. Niech Wam ich nie zabraknie, a wszystkie pomyślnie doczekają swojego spełnienia!

Z NOWYM ROKIEM – NOWYM KROKIEM – nieraz jest tak, że brakuje nam sił czy zapału do realizacji tego, co zamierzaliśmy. Nowy Rok, to jednak nowa energia i całkiem nowy zapał, by brać życie w swoje ręce! Miejmy więc **ODWAGĘ**, by podejmować decyzje. **SIŁĘ**, by w nich wytrwać i cały zapas **CIERPLIWOŚCI**, by doczekać efektów!

Na przyjęciu starszek zastanawia się:
- Tyle znajomych twarzy, a w głowie mam tylko jedno nazwisko...
Alzheimer...

Przyszła Szkot w odwiedziny do kumpla. Po skromnym poczęstunku, jako deser podaje mu na małym talerzyku odrobinę miodu.
- Widzę John, że kupiłeś sobie pszczołę.

Złowił rybak złotą rybkę, a rybka każe mu powiedzieć trzy życzenia. Rybak mówi pierwsze:
- Chcę mieć mercedesa.
A rybka na to:
- Za gotówkę czy na raty?
A rybak na to:
- A ty chcesz na oleju czy na maselku?

- Wie pani, mój mąż jest taki uczuciowy.

- Naprawdę?

- Tak. Kiedy zmywam naczynia w kuchni, on mówi: Mamuchna zamknij drzwi. Nie mogę patrzeć na to, że się tak zapracowujesz.

Strażacy założyli zespół muzyczny. Na pierwszej próbie kapelmistrz pyta:
- Jaka jest różnica między fortepianem a skrzypcami?
- Fortepian dłużej się pali!

Przychodzi facet do sklepu i pyta sprzedawcy:

- Jest chleb dzisiejszy?

- Nie - odpowiada sprzedawca - jest wczorajszy.

- A kiedy będzie dzisiejszy?

- pyta facet

- Dzisiejszy będzie jutro.

Przyjechał ze wsi dziadek i rodzina wysłała go do teatru.

- No i jak, podobało się dziadkowi w teatrze?

- Bardzo mi się podobało a najbardziej na końcu, kiedy dawali płaszcz!

Wziąłem trzy.

Ej... no i co tam tej roboty!

Statystyczna Polka poświęca średnio 4 godziny i 45 minut dziennie na zajęcia domowe. Najwięcej czasu zajmuje jej m.in. gotowanie (1,5 h), sprzątanie (48 min.) i opieka nad dziećmi (40 min.). Nieco mniej spędza na zakupach (28 min.) i prasowaniu (26 min.) Na te same obowiązki jej partner poświęca 2 godziny i 22 minut (GUS).

SPAL KARTKĘ I WŁÓŻ BIELIZNĘ

Jeden z popularnych ludowych przesądów DLA PAŃ głosi, że po to by raz na zawsze pożegnać zmartwienia z poprzedniego roku, powinny one w wieczór sylwestrowy spalić kartkę – z zapisanymi wcześniej przykrymi zdarzeniami, które dotknęły je w ostatnich kilkunastu miesiącach. Ten rytuał pozwoli mentalnie rozstać się z troskami i zmartwieniami, które gnębiły je w mijającym roku.

Natomiast, jeśli kobieta chce szybko znaleźć partnera na Nowy Rok, na zabawę sylwestrową powinna założyć nową bieliznę. Zapewni jej ona powodzenie w Nowym Roku, a pannom nawet pomoże znaleźć męża!

JAK NOWY ROK ZWIASTUJE POGODĘ?

Nie jest niczym nowym, że szczególnie i wróżebne znaczenie przypisywano pogodzie jaka miała miejsce w Sylwestra czy w Nowy Rok. Dlatego obserwujcie, co dzieje się na zewnątrz, spiszcie swoje wnioski i sprawdźcie, czy stare przysłowia niosą w sobie iskrę prawdy! Poniżej kilka popularnych powiedzeń na ten czas:

- ✓ Jak Nowy Rok jasny i chłodny – cały rok będzie pogodny i płodny.
- ✓ Dzień sylwestrowy pokaże czas lipcowy.
- ✓ Co Nowy Rok nakaże, to wrzesień pokaże.
- ✓ Noworoczna pogoda słońcu w lecie sił doda.
- ✓ Gdy Nowy Rok mglisty – zjedzą kapustę glisty.
- ✓ Na Nowy Rok pogoda, będzie w polu uroda.
- ✓ Nowy Rok pochmurny, zbiór będzie durny.
- ✓ Nowy Rok pogodny, zbiór będzie dorodny.

Pocztówka z XX wieku. (rys. Antoni Uniechowski)

